BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) NUTARTIS

2012 m. kovo 29 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybės pagalba — Pagalbos schema, pagal kurią galima amortizuoti mokesčių tikslais finansinę prestižo vertę įsigyjant užsienio bendrovės akcijų — Sprendimas, kuriuo pagalbos schema pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka ir kuriuo nenurodyta susigrąžinti pagalbos — Asociacija — Konkrečios sąsajos nebuvimas — Nepriimtinumas“

Byloje T-236/10

Asociación Española de Banca, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokatų J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ir R. Calvo Salinero,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą R. Lyal ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2009 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimo 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendinto perviršinės vertės mokesčio mažinimo įsigyjant didelę užsienio bendrovės akcijų dalį Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48) 1 straipsnio 1 dalį ir, nepatenkinus šio reikalavimo, 4 straipsnį,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot (pranešėjas), teisėjai M. E. Martins Ribeiro ir A. Popescu,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

1 Keliais 2005 ir 2006 m. raštu pateiktais klausimais (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ir P-5509/06) Europos Parlamento nariai klausė Europos Bendrijų Komisijos dėl mechanizmo, numatyto Ispanijos pelno mokesčio įstatymo 12 straipsnio 5 dalyje, įtrauktoje į šį įstatymą 2001 m. gruodžio 27 d. Įstatymu Nr. 24/2001 dėl mokesčių, administracinių ir socialinės tvarkos priemonių priėmimo (*Ley 24/2001, de*

* Proceso kalba: ispanų.

Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social, BOE, Nr. 313, 2001 m. gruodžio 31 d., p. 50493) ir perkeltoje į 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminį dekretą 4/2004 dėl Pelno mokesčio įstatymo naujos redakcijos teksto patvirtinimo (*Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades*, BOE, Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d. p. 10951) (toliau – ginčijama schema), kvalifikavimo kaip valstybės pagalbos. Komisija iš esmės atsakė, kad pagal jos turimą informaciją ginčijama schema nepatenka į normų, susijusių su valstybės pagalba, taikymo sritį.

2 2007 m. sausio 15 d. ir kovo 26 d. laiškais Komisija paprašė Ispanijos valdžios institucijų jai pateikti informacijos, kad galėtų įvertinti ginčijamos schemos apimtį ir poveikį. 2007 m. vasario 16 d. ir birželio 4 d. laiškais Ispanijos Karalystė pateikė Komisijai prašytą informaciją.

3 2007 m. rugpjūčio 28 d. faksu Komisija gavo privataus ūkio subjekto skundą, kuriame teigiama, kad ginčijama schema yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.

4 2007 m. spalio 10 d. sprendimu (santrauka paskelbta OL C 311, p. 21) Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą dėl ginčijamos schemos.

5 2007 m. gruodžio 5 d. laišku Komisija gavo Ispanijos Karalystės pastabas dėl sprendimo pradėti oficialią procedūrą. Nuo 2008 m. sausio 18 d. iki birželio 16 d. Komisija taip pat gavo 32 suinteresuotųjų trečiųjų asmenų, įskaitant ieškovę *Asociación Española de Banca*, pastabas. 2008 m. birželio 30 d. ir 2009 m. balandžio 22 d. laiškais Ispanijos Karalystė pateikė komentarus dėl suinteresuotųjų trečiųjų asmenų pastabų.

6 2008 m. vasario 18 d., 2009 m. gegužės 12 d. ir birželio 8 d. įvyko techniniai susitikimai su Ispanijos valdžios institucijomis. Taip pat įvyko kiti techniniai susitikimai su kai kuriais iš 32 suinteresuotųjų trečiųjų asmenų.

7 2008 m. liepos 14 d. laišku ir 2009 m. birželio 16 d. elektroniniu laišku Ispanijos Karalystė Komisijai pateikė papildomos informacijos.

8 2009 m. spalio 28 d. Sprendimu 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendinto perviršinės vertės mokesčio mažinimo įsigyjant didelę užsienio bendrovės akcijų dalį Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48; toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija nutraukė procedūrą, kiek ji buvo susijusi su Europos Sąjungoje įsigytomis akcijomis.

9 Ginčijamame sprendime ginčijama schema, kuri yra mokesčių lengvata, pagal kurią Ispanijos bendrovės gali amortizuoti prestižo vertę įsigydamos užsienio įmonių akcijų, pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji taikoma įsigyjant Sąjungoje įsteigtų įmonių akcijų.

10 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse, remiantis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, leista toliau taikyti ginčijamą schemą akcijų įsigijimui prieš 2007 m. gruodžio 21 d. paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą ir akcijų įsigijimui, kurį buvo neatšaukiamai įsipareigota įvykdyti iki 2007 m. gruodžio 21 d., leidus reguliavimo institucijai, kuriai buvo pranešta apie šį sandorį prieš šią dieną.

Procesas ir šalių reikalavimai

11 2010 m. gegužės 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

12 2010 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiruoju aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtinumo pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.

13 2010 m. lapkričio 16 d. ieškovė pateikė pastabas dėl Komisijos pareikšto prieštaravimo dėl priimtinumo.

14 Ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį,

— nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį tiek, kiek jame numatyta sugrąžinimo pareiga, taikoma sandoriams, sudarytiems iki ginčijamo sprendimo paskelbimo Oficialiajame leidinyje,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

15 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį nepriimtinu,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, jei šalis prašo, Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumo, nenagrinėjęs bylos iš esmės. Pagal to paties straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai Bendrasis Teismas nusprendžia priešingai, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Šiuo atveju Bendrasis Teismas mano, jog bylos dokumentuose yra pakankamai informacijos, todėl nusprendė, kad nereikia pradėti žodinės proceso dalies.

17 Komisija tvirtina, kad šis ieškinys nepriimtinas, nes ieškovė neįrodė turinti teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.

18 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą: „Kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antrojoje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių.“

19 Primintina, kad profesinė asociacija, įgaliota ginti bendrus savo narių interesus, kaip antai ieškovė, iš esmės gali pareikšti ieškinį dėl galutinio Komisijos sprendimo valstybės pagalbos srityje panaikinimo tik dviem atvejais, t. y., pirma, jei jos atstovaujamos įmonės ar kai kurios iš jų turi teisę pareikšti ieškinį individualiai ir, antra, jei ji gali įrodyti savo suinteresuotumą pareikšti ieškinį, visų pirma dėl to, kad aktas, kurį prašoma panaikinti, turėjo įtakos jos, kaip derybininkės, pozicijai (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. II-5479, 56 punktas; 1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AIUFASS ir AKT prieš Komisiją*, T-380/94, Rink. p. II-2169, 50 punktas ir 2009 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*, T-227/01-T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, Rink. p. II-3029, 108 punktas).

20 Visų pirma ieškovė savo teisę pareikšti ieškinį grindžia savo narių teise pareikšti ieškinį.

21 Nors pastabose dėl prieštaravimo dėl priimtinumo ieškovė tvirtina „ginanti visų savo narių, tiesiogiai ir konkrečiai susijusių su ginčijamu sprendimu, interesus“, ji pateikia įrodymus, kuriais siekiama patvirtinti tik trijų jos narių teisę pareikšti ieškinį: *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA* (toliau – BBVA), *Banco Santander, SA*, kurių kiekvienas pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo (atitinkamai byloje T-225/10 ir byloje T-227/10), ir *Banco Popular Español, SA*, kuris nepateikė ieškinio dėl ginčijamo sprendimo.

22 Dėl BBVA ir *Banco Santander* Komisija tvirtina, kad ieškovė negali atstovauti jų interesams, nes jie gina savo interesus ieškiniais, kuriuos jie pareiškė dėl ginčijamo sprendimo.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pirmasis atvejis, kai asociacijos pareikštas ieškinys yra priimtinas, pagrįstas savo narių atstovavimu (žr. pirmiau minėtą 19 punktą), pagal teismų praktiką yra tada, kai pareikšdama ieškinį asociacija pakeičia vieną ar kelis savo atstovaujamus narius su sąlyga, kad jos nariai patys gali pareikšti priimtiną ieškinį (minėto Sprendimo *AIUFASS ir AKT prieš Komisiją* 50 punktas ir 2006 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Wirtschaftskammer Kärnten ir best connect Ampere Strompool prieš Komisiją*, T-350/03, neskelbiamos Rinkinyje, 25 punktas).

24 Kaip 1995 m. liepos 6 d. Sprendime *AITEC ir kt. prieš Komisiją* (T-447/93-T-449/93, Rink. p. II-1971, 60 punktas) pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, asociacijos pareikštas ieškinys turi procedūrinių privalumų, nes dėl jo galima išvengti daug skirtingų ieškinių dėl tų pačių sprendimų. Taigi šis pirmasis asociacijos pareikšto ieškinio priimtinumo atvejis reiškia, kad asociacija veikia vietoj savo narių. Tuo remiantis darytina išvada, kad asociacija, veikdama kaip savo narių atstovė, turi teisę pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kai jie patys nepareiškė ieškinio, nors būtų turėję teisę tai padaryti.

25 Taigi 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Confservizi prieš Komisiją* (T-292/02, Rink. p. II-1659, 55 punktas) Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad asociacija ieškovė neatstovavo interesams tų savo narių, kurie patys pareiškė ieškinius bylose T-297/02, T-300/02, T-301/02, T-309/02 ir T-189/03, nes jie atstovavo savo pačių interesams pateikdami šiuos ieškinius. Priešingai, nei tvirtina ieškovė, dėl to, kad kalbama ne apie vienintelį pagrindą, dėl kurio ieškinys pripažintas nepriimtinu, negalima teigti, kad jis yra klaidingas ir prieštarauja teismų praktikai.

26 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad ieškovės nurodyti sprendimai neprieštarauja šiam teismų praktikoje įtvirtintam sprendimui. Iš tiesų juose nuspręsta dėl kolektyvinių ieškinių, pateiktų vienos ar kelių asociacijų ir vieno ar kelių jų narių. Pateikus kolektyvinį ieškinį, kai pripažinta vienos iš ieškinio šalių teisė pareikšti ieškinį, pagal nusistovėjusią teismų praktiką nebereikia nagrinėti kitų šalių teisės pareikšti ieškinį (1993 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 31 punktas). Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, daugumoje jos nurodytų sprendimų faktiškai ieškinys pripažintas priimtinu tik remiantis vienos ar kelių asociacijos narių teise pareikšti ieškinį, nesprendžiant dėl šios asociacijos teisės pareikšti ieškinį (1995 m. balandžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AAC ir kt. prieš Komisiją*, T-442/93, Rink. p. II-1329, 55 punktas; minėto Sprendimo *AITEC ir kt. prieš Komisiją*, 82 punktas; 1996 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Skibsværftsforeningen prieš Komisiją*, T-266/94, Rink. p. II-1399, 51 punktas ir 1999 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ARAP ir kt. prieš Komisiją*, T-82/96, Rink. p. II-1889, 39–41 punktai).

27 Vieninteliame sprendime, 2009 m. kovo 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Associazione italiana del risparmio gestito ir Fineco Asset Management prieš Komisiją* (T-445/05, Rink. p. II-289), aiškiai priimtas sprendimas dėl asociacijos pareikšto ieškinio priimtinumo, nusprendus dėl vieno iš jos narių pareikšto ieškinio priimtinumo, kad remiantis antrojo ieškinio priimtinumu būtų galima daryti išvadą dėl pirmojo (sprendimo 56 punktas). Tačiau juo remiantis negalima formuluoti bendros taisyklės dėl tik asociacijų pareikštų ieškinių priimtinumo, pagal kurią asociacijos turi teisę pareikšti ieškinį, jei ją turi jų nariai, neatsižvelgiant į tai, ar jie patys pareiškė ieškinius, ar ne. Iš tiesų byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, asociacijos ieškovės narys nebuvo pareiškęs atskiro ieškinio, tačiau su asociacija pareiškė vieną ir tą patį ieškinį, o tai reiškia, kad nebuvo pakenkta procedūriniam privalumui, minėtam šio sprendimo 24 punkte.

28 Remiantis ieškovės taip pat nurodytu 2010 m. gegužės 21 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (T-425/04, T-444/04, T-450/04 ir T-456/04, Rink. p. II-2099), tuo labiau negalima nustatyti tokios taisyklės, nes jame nespręsta dėl asociacijos ieškovės byloje T-456/04 pareikšto ieškinio priimtinumo. Taip pat primintina, kad asociacijos ieškinys gali būti pripažintas priimtinu, nepaisant jos

narių pareikšto ieškinio, dėl poveikio jos pačios interesams (žr. šio sprendimo 19 punktą). Be to, 2006 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *UFEX ir kt. prieš Komisiją* (T-613/97, Rink. p. II-1531), taip pat nurodytame ieškovės, priimant sprendimą dėl asociacijos ir trijų jos narių pareikšto ieškinio nenurodytas joks motyvas, susijęs su ieškinio priimtinumu.

29 Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, dėl tokio sprendimo nepanaikinamas SESV 263 straipsnio veiksmingumas ir nekyla grėsmė nei teisinio saugumo principui, nei jos teisei į gynybą. Žinoma, pagal jį asociacijų ieškinio priimtinumas priklauso nuo to, ar kitos šalys, šiuo atveju jų nariai, nepateikė ieškinio. Tačiau negalima teigti, kad dėl tokios situacijos kyla netikrumas ar nesaugumas, nes galima teisėtai tikėtis, kad asociacija, įpareigota ginti savo narių interesus, žino apie jų pareikštus ieškinius, ir atvirkščiai. Be to, asociacijos ieškovės ieškinio nepriimtinumas dėl jos narių pareikštų ieškinių nepakenkia SESV 263 straipsnio veiksmingumui ir jos teisei į gynybą, t. y. iš esmės jos teisei į veiksmingą teisminę gynybą. Iš tiesų galimas vienas iš dviejų atvejų: arba asociacija ieškovė pareiškia ieškinį, kad apgintų savo narių, turinčių teisę pareikšti ieškinį, interesus, ir priimtinu pripažįstamas arba asociacijos nario, arba asociacijos ieškinys, atsižvelgiant į tai, ar vienas iš jos narių pats pareiškė ieškinį, ar ne, arba asociacija pareiškia ieškinį, kad apgintų savo pačios interesą, ir jos ieškinys gali būti pripažintas priimtinu, nepaisant jos narių pareikšto ieškinio, jei nustatoma, kad toks interesas yra (žr. šio sprendimo 42–46 punktus).

30 Atsižvelgiant į tai darytina išvada, kad šis ieškinys negali būti pripažintas priimtinu remiantis tuo, kad ieškovė atstovauja BBVA ir *Banco Santander*, nes jos pačios pareiškė ieškinius, nesant būtinybės priimti sprendimo dėl šių dviejų bendrovių pareikštų ieškinių priimtinumo.

31 Kalbant apie *Banco Popular Español*, kurią, nepatenkinus pirmesnio reikalavimo, nurodo ieškovė, prie pastabų dėl prieštaravimo dėl priimtinumo ji pridėjo dokumentą, kuriame patvirtinama, kad ši bendrovė ginčijamą schemą taikė 2007 ir 2008 m., visų pirma 2003 m. birželio mėn. įsigytoms Portugalijos bendrovės akcijoms. Tačiau ieškovė nurodo, kad *Banco Popular Español* netaikomas nurodymas susigrąžinti.

32 Šiuo atžvilgiu ieškovė, remdamasi teismų praktika, tvirtina, pirma, kad konkretaus poveikio pagalbos, suteiktos pagal neteisėta ir nesuderinama pripažintą pagalbos schemą, gavėjui pripažinimas negali būti ribojamas atvejais, kuriais nurodyta susigrąžinti šią pagalbą. Jos nuomone, iš tiesų grąžinimo pareiga teismų praktikoje nagrinėjama tik siekiant išsamumo.

33 Šį argumentą reikia atmesti. Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismų praktiką įmonės pareikštas ieškinys dėl Komisijos sprendimo, kuriuo draudžiama sektorinės pagalbos schema, panaikinimo, jeigu ši įmonė susijusi su šiuo sprendimu tik dėl priklausymo atitinkamam sektoriui ir dėl to, kad potencialiai galėjo gauti naudos iš tos schemos, iš esmės yra nepriimtinas. Iš tiesų toks sprendimas šiai įmonei yra bendrojo pobūdžio priemonė, kuri taikoma objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisinių pasekmių bendrai ir abstrakčiai numatytai asmenų kategorijai (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-298/00 P, Rink. p. I-4087, 37 punktą ir nurodytą teismo praktiką ir 2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acegas prieš Komisiją*, T-309/02, Rink. p. II-1809, 47 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

34 Tačiau kai įmonė ieškovė susijusi su nagrinėjamu sprendimu ne vien kaip atitinkamo sektoriaus įmonė, potencialiai galinti gauti naudos iš pagalbos schemos, bet ir kaip pagal šią schemą suteiktos individualios pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, faktinė gavėja, šis sprendimas su ja konkrečiai susijęs, ir jos pareikštas ieškinys dėl šio sprendimo yra priimtinas (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855, 34 ir 35 punktus ir 2009 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Banco Comercial dos Açores prieš Komisiją*, T-75/03, neskelbiamo Rinkinyje, 44 punktą).

35 Šio sprendimo 33 punkte nurodytuose sprendimuose, taip pat ieškovės nurodytuose sprendimuose vienodomis formuluotėmis nustatoma, kad ieškovas konkrečiai susijęs su sprendimu, kuriuo pagalbos schema pripažinta nesuderinama, tik jei įrodo konkrečios pagalbos, suteiktos pagal šią schemą, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, faktinio gavėjo statusą (2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją*, T-136/05, Rink. p. II-4063, 70 punktas; 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *ACEA prieš Komisiją*, T-297/02, Rink. p. II-1683, 45 punktas ir Sprendimo *AEM prieš Komisiją*, T-301/02, Rink. p. II-1757, 45 punktas). Remiantis šia formuluote, kuria kartu numatoma grąžinimo pareiga ir ieškovo, kaip faktinio gavėjo, statusas, negalima daryti išvados, kad tokios pareigos reikalavimas yra antraeilis ar nereikalingas.

36 Be to, reikia pažymėti, kad 2008 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Hôtel Cipriani ir kt. prieš Komisiją* (T-254/00, T-270/00 ir T-277/00, Rink. p. II-3269, 84 punktas), taip pat nurodytame ieškovės, tik pakartojamos dvi minėtos sąlygos ir net suteikiama ypatinga reikšmė nurodymui išieškoti sumas, manant, kad šiuo atveju skiriamieji požymiai kyla dėl nurodymo susigrąžinti didelio neigiamo poveikio šios uždaros grupės narių, kurie lengvai nustatomi, interesams. Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą dėl šio sprendimo, laikėsi nuomonės, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog įmonės ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį, nes jos yra konkrečiai susijusios su ginčijamu sprendimu dėl to, kad nurodymu susigrąžinti aptariamą pagalbą padarytas didelis neigiamas poveikis jų teisinei padėčiai (2011 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, Rink. p. I-4727, 51 punktas). Tuo remiantis, kai ginčijamu aktu reikalaujama susigrąžinti pagal pagalbos schemą suteiktą pagalbą, su šiuo aktu konkrečiai susiję tik ieškovai, kuriems taikoma sugrąžinimo pareiga (2012 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo nutarties *Ebro Foods prieš Komisiją*, T-234/10, neskelbiamos Rinkinyje, 28 punktas).

37 Ieškovė tvirtina, antra, kad pareigos sugrąžinti pagalbą remiantis teisėtų lūkesčių apsaugos principu netaikymas iki 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytiems sandoriams nėra galutinis dėl *Deutsche Telekom AG* byloje T-207/10 pareikšto ieškinio dėl šios ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies.

38 Šiais argumentais ieškovė painioja priimtinumo sąlygą, susijusią su konkrečiu poveikiu, ir suinteresuotumo pareikšti ieškinį sąlygą. Iš tiesų, jei suinteresuotumas pareikšti ieškinį gali būti nustatytas remiantis, be kita ko, nacionaliniame teisme jau pateikus ieškinį Sąjungos teisme pareikštais ieškiniais (2008 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TV 2/Danmark ir kt. prieš Komisiją*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink. p. II-2935, 78–82 punktai), konkretus poveikis fiziniam ar juridiniam asmeniui vertinamas tą dieną, kai pareiškiamas ieškinys, ir priklauso tik nuo ginčijamo sprendimo. Taigi asmuo, konkrečiai susijęs su sprendimu, kuriuo pagalba pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka ir nurodyta ją susigrąžinti, toks ir lieka, net jei vėliau paaiškėja, kad jo nebus prašoma grąžinti pagalbos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* 56 punktą ir generalinės advokatės V. Trstenjak išvados šioje byloje, Rink. p. I-4727, 81 ir 82 punktus).

39 Be to, reikia priminti, jog tam, kad ieškovas būtų konkrečiai susijęs su ginčijamu aktu, jis turi įrodyti priklausąs uždaram ratui, t. y. grupei, kuri negali būti išplėsta priėmus ginčijamą aktą (šiuo klausimu žr. 1990 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88, Rink. p. I-2477, 11 punktą ir minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 63 punktą).

40 Tuo remiantis darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju dėl to, kad Bendrasis Teismas galėtų panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį ir vėliau ginčijama pagalba būtų išieškota iš *Banco Popular Español*, negalima teigti, kad jis yra konkrečiai susijęs.

41 Todėl šis ieškinys tuo labiau negali būti pripažintas priimtinu remiantis tuo, kad ieškovė atstovauja *Banco Popular Español*.

42 Nepatenkinus šio reikalavimo, ieškovė, grįsdama ieškinio priimtinumą, nurodo savo pačios suinteresuotumą dėl jos dalyvavimo oficialioje tyrimo procedūroje.

43 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, įtvirtintą nagrinėjant asociacijų pareikštus ieškinius, visų pirma nuo 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* (67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219) ir minėto Sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, nurodytų ieškovės, ieškovas, žinoma, gali būti konkrečiai susijęs dėl to, jog aktyviai dalyvavo procedūroje, kurios pabaigoje priimtas ginčijamas aktas. Tačiau tose bylose buvo nagrinėjamos tam tikros situacijos, kai ieškovė atliko aiškiai apibrėžtą ir glaudžiai su ginčijamo sprendimo dalyku susijusį derybininkės vaidmenį, dėl kurio jos atžvilgiu susiklostė išskirtinė faktinė padėtis kitų asmenų atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *3F prieš Komisiją*, C-319/07 P, Rink. p. I-5963, 85–95 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

44 Visų pirma iš 2005 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* (C-78/03 P, Rink. p. I-10737, 58 punktas) matyti, kad asociacijos vaidmuo, kuris neviršija pasinaudojimo suinteresuotiesiems asmenims SESV 108 straipsnio 2 dalimi ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio h punktu ir 20 straipsniu pripažintomis procedūrinėmis teisėmis, negali būti prilyginamas ieškovių vaidmeniui bylose, kuriose priimti minėti sprendimai *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* ir *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*.

45 Ieškovės nurodytais sprendimais šis minėto Sprendimo *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* aiškinimas negali būti paneigtas. Iš tiesų minėto Sprendimo *AAC ir kt. prieš Komisiją* 35 punktas yra sprendimo dalyje „Šalių argumentai“ ir jame nurodytas Komisijos argumentas, kuriuo siekiama paneigti *Association des amidonneries de céréales de la CEE* (AAC), pateikiant savo minėto Sprendimo *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* aiškinimą, pareikšto ieškinio priimtinumą. Be to, minėto Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*, taip pat nurodyto ieškovės, 89 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad dėl dalyvavimo administracinėje procedūroje asmuo, pateikęs prašymą leisti įstoti į bylą, yra suinteresuotas bylos baigtimi. Taigi Pirmosios instancijos teismas nusprendė dėl skirtingos sąlygos nei nagrinėjama šiuo atveju, t. y. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antra pastraipa reikalaujamo suinteresuotumo bylos baigtimi, kad būtų leista įstoti į bylą.

46 Kadangi šiuo atveju ieškovė, kaip ir kiti suinteresuotieji asmenys, tik pateikė pastabas per oficialią tyrimo procedūrą, jos ieškinys negali būti pripažintas priimtinu remiantis tuo, kad ji gina savo interesus procedūroje, kurios pabaigoje priimtas ginčijamas sprendimas.

47 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, šį ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti savo ir Komisijos išlaidas pagal šios reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Asociación Española de Banca* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2012 m. kovo 29 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
L. Truchot